

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 6 korona.
Egyes szám ára 4 fillér.

MEGJELNIK HETENKENT EGYSZER:
szombaton és egyes rendki-
vüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
Városi közlevéltár (városház,
földszint 7. sz. lde küldendő
a kéziratok.

KIADÓHIVATAL:
Városi könyvnyomda-vál-
lalat irodája. lde küldendő
az előfizetési díjak és hirde-
tések.

KÖZIGAZGATÁSI, KOZMŰVELŐDÉSI ÉS KOZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. * Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadótulajdonos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VALLALAT.

A kóbor cigányokról.

(—cz.) Rablás a kenyerek és hideg vérrel gyilkolnak, ahol pénzt sejtene, vagy ellentállásra találnak. Valamennyinek a lelkét fekete bűnök nyomják, erkölcs- és becsületről fogalmuk sincs és nem szeretve a munkát, a csendes foglalkozást, a mások vagyonára éhesek és éhségüket a legdurvább eszközökkel, az ártatlanok elpusztításával elégítik ki.

Legtöbb esetben eléri őket a törvény keze, de törvényeink humánus szelleme majd mindenkor megmenti a kötélről őket. Mikor aztán kitöltik büntetésüket, még vadabban törnek az emberek életére és vagyonára. A napokban történt hajmeresztő gyilkosságok és rablások bizonyára ismétlődni fognak a jövőben is, mert ezt a nomád életmódot folytató, becstelen, erőszakos és parazita fajt megszelidíteni nem lehet sem szép szóval, sem a törvény szakaszaival.

Éppen azért itt az ideje, hogy az állam ezen rakoncátlan fekete haddal szemben kivételes megtorló intézkedéseket léptessen életbe.

A fenevadakra, ha elszaporodnak és károkat tesznek emberben és állatban, hajtóvadászatot rendeznek és irtják őket. Éppen úgy kellene tenni ezekkel az emberbőrbe bujtatott vadállatokkal is, mert egy modern államban nem lehet eltérni továbbra is veszedelmes garázdálkodásukat.

Barátja vagyunk a humanizmusnak és védeni tudjuk a bűnös embert, ha a nyomor és végszükség nyomása alatt összeütközésbe jön a törvénynyel. De nem érzünk szánalmat azok iránt, akik lábbal tiporva a törvényt és morált, vad indulattal törnek a társadalom békéjére.

Annyi felháborító cselekedetet követtek el már a kóbor cigányok, hogy betelt az emberek türelme. Nem szabad engedni, hogy ez a kóbor csapat napról-napra veszélyeztesse a közbiztonságot. Ha nem lehet őket radikális eszközökkel megfékezni drasztikus rendszabályokhoz kell nyulni. Nem kell őket kimélni, hadd pusztuljanak el örökös rabságban, vagy az akasztófán mindaddig, míg a törvény rá nem tudja őket kényszeríteni a békés foglalkozásra és az állandó letelepülésre.

Első sorban is nem volna szabad őket még megpihenni sem hagyni a községek és városok határaitban. A vad, ha folyton üzik elpusztítja önmagát. Ahol megjelennek össze kell őket fogdosni és illetőségi helyükre zavarni. El kell venni

tőlük a gyermekeket és lelenházakba internálni. El kell továbbá tőlük tiltani a ló- és szekértartást, hogy ne vándorolhassanak oly könnyedén vármegyékről-vármegyékre. Ha pedig főbenjáró bünt követnek el, velük szemben a legszigorubb megtorlási mértéket kell alkalmazni és megfosztani őket hosszú időre szabadságuktól.

Mivel pedig a felnőttekből már alig lehet kirtani a gonosz szellemet, legokosabb reorganizációjukat gyermekeiken kezdeni. Neveljék a fekete csemetéket az állami lelenházakban, talán ily módon évtizedek múlva meglehetne változtatni őket. Ha azonban velük szemben is hangoztatjuk a humanizmust, ha nem tesszük lehetlenné garázdálkodásukat, folyton ismétlődni fognak a dánosi esetek és emberirtó gaztettek.

A cigánykérdés megoldása időhalasztást nem tűrt el. A naponkint ismétlődő bestiális büntettek arra intik a törvényt és társadalmat, hogy ezen pokolbeli fajzattal végezzen olyképpen, hogy vadságuk vagy elnémuljon örökre, vagy a hatalom nyomása és a törvény ereje alatt valamilyen módon megszelidüljön.

Építsünk nyaralókat és tisztviselő telepet.

(K.) A jövő évben megkezdik a nagyerdei körut építését, ezzel kapcsolatban ideje volna gondolkodni azon kérdés felett is, vajjon nem volna-e helyes nyaralókat építeni, akár a körut, akár a sámsoni vasut mentén. Mivel pedig az előbbi vonalon való építkezés talán a park és belső erdő rész rovására esnék, nézetünk szerint a nyaraló-telepet a sámsoni utvonal két oldalán lehetne létesíteni; a mostani nyaralók úgy is rozogák, alkalmatlanok és a legnagyobb mértékben tűzveszélyesek, végül a legtöbbje oly silányul van felszerelve, hogy párját nem találhatjuk seholsem: egyik helyen nincs pince a lakáshoz, a másiktól hiányzik az illemhely, a harmadikban egy-egy erősebb lépésre táncot járnak a szekrények és asztalokra helyezett poharak, az ablakok, ajtók rosszak; egyszóval egész okosan mondta valaki, hogy legjobb volna a nagyerdei nyaralókat lerombolni, helyükön parkot csinálni és a sámsoni vasutvonal mentén új nyaralókat, esetleg tisztviselő telepet létesíteni.

A városi tanács ez év folyamán utasította a mérnöki hivatalt, hogy a nagyerdei városi nya-

ralók teljes rendbehozására tegyen javaslatot és készítsen költségvetést. A mérnöki hivatal alaposan megvizsgálván az épületek szerkezetét és hiányait, beadta jelentését. A jelentés szerint az összjavítási munka körülbelül 50,000 koronába kerülne. A városi tanács, igen helyesen, sokalta ezt az összeget, amin nem is csodálkozunk, mert annak idején az összes villák ujonnan való építése sem került ilyen összegbe.

Ami a nyaralóknak, vagy nevezük tisztviselő telepnek építését illeti, mi úgy vélekedünk, hogy a várost ilyen nagy költséggel járó alkotásokba belevinni nem lehet. A város, ha van pénze, jövedelmezőbb vállalatokba fektetheti azt. Ellenben, ha a város jogelismerés fejében telket ad a nyaralók és tisztviselőtelep létesítésére, már is megadta az alkalmat a munka folytatására.

A sámsoni vasut mentén a nyaralók építése nem járna erdőpusztitással. A város nem veszene semmit a telkek átengedésével. Sőt nyerne, mert az építetők és város között lehetne oly szerződést kötni, melynek értelmében, például ötven év múlva az összes épületek a város tulajdonába mennek át teljesen ingyen.

Ne gátolja ezen telep létesítését az a téves nézet, hogy ezáltal a belső város veszt erejéből és embertömegéből. Vesztett igenis, a várost körülvevő földek parcellázása folytán. Ezt kellett volna elsősorban is megakadályozni. Valóságos kis falvak veszik körül Debreczent és mig sokan azt hiszik, hogy a parcellázások által a földhöz ragadt szegény embereken segítettek, addig mi illetékes helyekről tudjuk, hogg a szegény emberek nagy részét a megvásárolt terület rövid időn belül válságba sodorta. Vagyis az olcsó pénzen összevett és parcellázott földek nem a szegény embert tették gazdaggá, hanem a parcellázók Wertheim-szekrényét töltötték meg bankókkal.

A Nagyerdőn létesítendő tisztviselő telep, legyen az nyári vagy állandó téli-nyári lakhatásra berendezett, bizonyára nem fog rontani semmin és senkin. Az ott lakók akkor is a városból fognak élni és onnan szerzik be szükségleteiket, ott nem lesznek boltok, korcsmák, mint a most létesült telepeken és ami fő, az ott létesülő telep egyáltalában nem fog semmi terhet róni a városra.

A város még most talán nem is érzi azokat a terheket, melyek a jövőben reá fognak nehezedni a különböző telepek engedélyezéséből. Egy-más után fognak jönni a telep lakói a városhoz különféle segítségeket kérni. Rendőrség, világítás, csatornázás, iskola és még sok egyéb, hogy aztán lesz-e módjában a városnak e kéréseket teljesíteni, nem tudjuk, annyi azonban bizonyos, hogy el-lenkező esetben oly fejtelten állapotok fognak ott kitejldni, melyek igen sok veszedelemnek lehetnek forrásai.

És tényleg ezek a telepek kivonják a kereskedelmi és ipari forgalom egy részét a városból. Valóságos kis börzék ezek a telepek, ahol az élelmesebbek dalmahodnak, a gyámoltalanok elpusztulnak.

A Nagyerdőn létesítendő tisztviselő- vagy nyaraló-telep létesítésére akad vállalkozó bank

és pénz-csoport. Ha a város harminc-negyven nyaralóra való telket ad, az építkezés két hónap múlva megkezdődik. Az építetők tisztviselőnek egyelőre egy fillérrel sem kell az építkezéshez hozzájárulnia. Kap egy teljesen modern, egészséges lakást és lakáspénzéből törleszti az építkezés költségeit. Ezen törlesztési összegben azonban nemcsak az építkezés költsége van benne, hanem a köztisztasági, vízvezetési, csatornázási, közbiztonsági, világítási költségek is.

Gondolkozzunk a kérdés felett. Lapunk hasábjait szives kétséggel nyitjuk meg ez eszme létesítése érdekében.

A drágasági pótlék ügye.

A drágasági pótlék kifizetése tárgyában a városi tanács a következő határozatot hozta:

8833 és 10,701.
1907.

A házipénztári hivatal jelentése a drágasági pótlékoknak a fizetéssel egyidejű kifizethetése iránt és a magyar kir. belügyminiszter urnak 81,365/III—1907. sz. leirata, melylyel a városi tisztviselők, segéd- és kezelő személyzetnek, hajdú-, rendőr- és tiszti legénységnek, nemkülönben a többi szolgaszemélyzetnek és végre a városi könyvnyomdánál alkalmazott állandó műszaki személyzetnek drágasági pótlék iránti kérelme ügyében hozott 112,5264—1907. bkgy. sz. közgyűlési határozatot jóváhagyja.

Határozat.

A kormányhatósági jóváhagyás tudomásul vétetvén, a jóváhagyással ellátott fent is hivatolt 112,5264—1907. bkgy. sz. közgyűlési határozat irattárba, hiteles másolatban a tisztviselők és alkalmazottak kimutatásával együtt a számvevői hivatalnak, a nyomdai állandó alkalmazottakat érdeklőleg pedig ugyancsak a közgyűlési határozat hiteles másolata, tudomás és alkalmazkodás végett a városi nyomdávalat üzletvezetőségének kiadatni rendeltetik. Egyszersmind méltányolván a házipénztárnak azon kérelmét, hogy a drágasági pótlékok a fizetéssel egyidejűleg ugyanazon nyugta alapján legyenek felvehetőek s tekintettel azon körülményre is, miszerint a pénztárnak számfejtés nélkül fizetéseket teljesíteni nem szabályszerű: a városi tanács elrendeli, hogy f. é. július hó 1-től kezdődőleg a fenti közgyűlési határozat értelmében ezennel folyóvá tett drágasági pótlékok havi részleteit a házipénztári hivatal a fizetésekkel, valamint az évnegyedes lakbérrel, irodai általánnyal s egyéb járandósággal egyidejűleg ugyanazon nyugta alapján fizesse ki; mely határozat szerint való elkönnyvelések eszközésére a számvevőség utasittatik.

Ennek folytán felhivatnak a törvényhatóság összes tisztviselői, kezelő személyzete és alkalmazottai, utóbbiak főnökeik útján, hogy a fent mondott időtől kezdődőleg nyugtájukba az eddigi arányban és százalékban folyósított drágasági pótlék-illetményük havi részletét is foglalják be, mert azok czentul későbbi rendelkezésig a havi

fizetéssel, lakbérrel, iroda-átalánnyal együttesen lesznek felveendőek.

Miről a számvevőség a kimutatás és hiteles másolattal, a házipénztár, a városi nyomdavállalat a hiteles másolattal; továbbá az összes tanács-tagok és hivatalfőnökök személyzetük tudomásba helyezése végett jkvi kivonaton értesítettnek.

Kelt Debreczen sz. kir. város tanácsának 1907 július hó 22-én tartott üléséből.

Kiadta:

Illéssy Gyula,
jegyző.

Kedvezményt az iparvállalatoknak.

Hazánkban megindult az vállalkozási kedv kereskedelmi és ipari vállalatok létesítésére. Lassankint belátjuk, hogy a pusztán mezőgazdasági munkából meg nem élhetünk, hanem arra kell törekednünk, hogy mezőgazdasági terményeinket magunk dolgozzuk fel.

Eddig az történt velünk, hogy a föld megtermett kincsét elvitték tőlünk és más alakban drága pénzért eladták nekünk. Ezért vagyunk erőtlenekek, ezért vagyunk szegények. És mivel a szegénység sok okos dologra tanítja az embert, mi is okulva a magunk kárán, az egyoldalú mezőgazdaságot igyekszünk összekapcsolni és termékenyebbé tenni a kereskedelmi és ipari vállalatok létrehozásával.

Az ilyen kereskedelmi és iparvállalatok létesítését az egyes városoknak elsőrendű kötelességük támogatni minden tehető eszközzel. Biztosítani kell fejlődésüket, megóvni életüket, a helyes fejlődésüket gátló akadályokból és mindent el kell követni, hogy az elhelyezett tőke el ne vesszen, hanem gyarapodjék és hasznára váljék a köznek és egyeseknek.

Kedvezményeket kell adni a létesülni készülő kereskedelmi és iparvállalatoknak. Itt nem szabad fukarkodni, mert a gyári és kereskedelmi vállalatok nem csak pezsgőbb életet teremtenek a városokban, hanem nagy mértékben hozzájárulnak a szociális baj orvoslásához.

Első sorban ingyen telket kell adni az ilyen készülő vállalatoknak, továbbá tíz évi adó- és tíz évi kövezetvám- és helypénzmentességel. Ilyen feltételek, illetve kedvezmények megadása esetén reménnyel indulhat meg egy-egy vállalat, ellenkező esetben azonban semmi reménységünk sem lehet arra nézve, hogy valamelyes vállalkozó pénzcsoport nálunk helyezze el pénzét.

Természetesen mi nem kívánjuk, hogy a törvényhatósági közgyűlés vakon szavazza meg ezen kedvezményeket. Itt nem szabad a sötétbe ugrani, hanem csak akkor nyilatkozni, ha a létesítendő iparvállalatok terjedelmükről és az általuk előállítandó ipari termékek minőségéről részleteket mutatnak be.

Ne legyünk szükkeblűek és ha ily kéréssel fordulnak hozzánk, a lehetőség szerint teljesítsük azt, mert a teljesítéssel biztosítjuk a sikert és általa erkölcsi és anyagi erőt nyerünk.

K. Á.

A concivis fogadalma.

— 1707-ből. —

A debreceni ember, midőn a polgárok közé felvétellett, a következő fogadalmat tette a Tanács színe előtt:

„Az Igaz Isten, ki Atya, Fiu és Szent Lélek, teljes Szentháromság, egy bizony örök Isten engemet úgy segéljen az én igaz hitemben, hogy ebben a concivisi állapotban, melybe most beállítottam, nemes Debreczen városának Feőbirájától, Tanácsától és több rendes Előljáróitól függök, hozzájuk illendő becsülettel és a Város közönsége javára szolgáló dolgokban engedelmességgel leszek.

A nemes városnak privilégiumai, szabadsági és jó rendtartási ellen sem nyilván, sem titkon nem igyekezem, nem cselekszem, sőt ha valamit olyat érzek, mely a Birónak, Tanácsnak és a Város szabadságának, szép egyenességének és jó rendtartásának sértődésére, ártalmára, kárára szolgálna, idején Előljáróimnak tudtára adom.

A nemes város szabadságával sem utazásomban, réveken, vámokon, harmincadokon és akár-mely társasági alkalmatossággal concivisi passzusomnak közlésével, sem pedig együtt való közkereskedéssel senkit nem éltetek, vele együtt nem kereskedek, akár külső ember legyen, akár itt lakos, ha nem concivis.

Semmi szolgálatot, fizetést kerülő embert, annyival inkább cégérest, vétekben élőt, vagy gonosztevőt mellettem, alattam nem tartok, lapangtatót idején hurré teszem.

Házamban magam cselédjén kívül semmi lakót hir nélkül nem fogadok, hanem mind hozzám menetelkor, mind elmenetelkor felőle hirt teszek.

Ha ezen concivisi állapotból kiállok, vagy a városból kiköltözni akarok, azt is Előljáróimnak tudtára adom.

Isten engem úgy segéljen.

Felhívás a levéltári tisztviselőkhöz!*

A napokban Kőszeghy Sándor Osváth Lajos vármegyei főlevéltárnokok a vármegyei levéltári tisztviselők körében felhívást köröztettek, — tekintettel a nehéz megélhetési viszonyokra és az 1904. X. t.-c. megalkotása alkalmával történt mostoha elbánásra, — csatlakozásra hívják fel kartársaikat ahhoz a mozgalomhoz, mely azt célozza, hogy a VIII. fizetési osztály a vármegyei levéltári tisztviselők előtt is megnyitassék. De hát kérdem tisztelettel a törvényhatósági joggal felruházott városok levéltári tisztviselőit, akik hasonlóan silány dotációval bírnak és amellet sokkal terhesebb teendőket látnak el, (hogy mást ne említsek, a levéltári kezelésen kívül, a közigazgatási és árvaszéki irattár is reájuk van bízva), nem látják elérkezettnek az időt arra, hogy jogos és méltányos követelésüknek érvényt szerezzenek, vagy legalább is felemeljék szavukat sérelmeik orvoslását sürgetendő?

Ilyen sérelem, mindjárt a pálya kezdetén is mutatkozik, nevezetesen a pályázati hirdetmény csak az illető tör-

*A fenti cikkre megjegyezzük, hogy a levéltárnokok igazán jogos mozgalmát az Országos Tisztviselő Szövetség a legmesszebbmenő támogatásban részesíteni hajlandó és lapunk e rovatát is készséggel bocsátjuk az e tárgyban felszólalók rendelkezésére. Szerk.

vényhatóság hivatalos lapjában és egy helyi lapban közölni. Már most azt kérdezem, melyik levéltárnokjelölt olvassa az ország összes törvényhatóságainak hivatalos lapját, ami nélkül pedig nem igen lesz tudomása a vonatkozó pályázati hirdetményekről? A belügyminiszter 1894. évi 1854. számú igen helyesen indokolt rendeletével felkérte a főispánokat, hogy a levéltári pályázati hirdetményeket az országos levéltárral közöljék, sajnos azonban ez nem történik meg és így a levéltárnok-jelölt elszigetelten él és csak a véletlen sors szeszélyétől függ az, hogy valamely pályázatról tudomást szerezzen.

Németországban, Franciaországban és Angliában hatalmas egyesületekbe tömörültek a levéltárnokok, akiknek társadalmi állását, anyagi helyzetét előnyösen befolyásolja az a nagy ethikai súly, amellyel az egyesület bír.

Miután a tagozott, külön-külön szervezkedés célra vezetőnek nem találok, az volna szerény indítványom, miszerint „Magyar Levéltárnokok Országos Szövetsége” címmel, az Országos Tisztviselő Szövetség keretén belül, mint annak alosztálya, egy egyesület lenne létesítendő, mely egyesület a Szövetség erkölcsi támogatásával szakképesítésünk, javadalmazásunk, munkakörünk, nemkülönben az egységes levéltári kezelés, illetve a levéltár- és a kapcsolatos irattár-ügy újabb rendezése érdekében eredménnyel szállhatna sikra. Mint az O. T. Sz. alosztálya a szövetségi hivatalos lap mellékleteként, talán „Levéltári közlemények” címmel szaklapot adna ki, amely érdekeinket állanóan szemmel kísérené.

Végül még legyen szabad felkérnem kartársaimat, hogy a fentiekre vonatkozólag nézetüket és véleményüket e lap hasábjain ismertetni sziveskednének.

Radies (Cseh) Vendel,
kép. köztörvényhatósági levéltárnok.

Az Országos Tisztviselő Szövetség alapszabályai.

(Jóváhagyva 115,870—1906. belügyminiszteri szám alatt.)

1. §.

A szövetség címe: Országos Tisztviselő Szövetség.

Székhelye: Budapest.

Hivatalos nyelve: magyar.

Pecsetje köriratban: Országos Tisztviselő Szövetség.

2. §.

A Szövetség célja, a magyar szent korona területén működő összes tisztviselőket egy erkölcsi szervezetbe egyesíteni, az egyetemes tisztviselői kart érdeklő kérdéseket állandóan napirenden tartani, azokat tárgyalni és minden törvényes eszköz felhasználásával oda hatni, hogy ezek a kérdések a tisztviselői kar érdekében oldathassanak meg.

További célja a szövetségnek, hogy a tisztviselők részére anyagi függetlenséget biztosítson. E célok elérésére a Szövetség

1. gyűléseket, kongresszusokat tart, az illetékes hatóságokhoz memorandumokat intéz és különösen ügyel arra, hogy a kisebb, főleg magánhivatalnoki állásban működő tisztviselők érdekei meg ne sértsenek.

2. Egyes társadalmi mozgalmakban a tisztviselőket szolidaris együttes állásfoglalásra bírja és azáltal igyekezik a tisztviselői karnak a mainál nagyobb tekintélyt, erősebb befolyást biztosítani.

3. A fővárosban és egyes vidéki magyar érzelmű városokban az államnak és a társadalomnak kieszközlendő segítségével internátusok felállítására törekszik, egyes gyógyító fürdőhelyeken a tisztviselők és családtagjai részére üdülő házakat tart fenn. Az internátusokat a tisztviselők úgy a tudományos, mint az ipari vagy kereskedelmi előkészítő pályán működő gyermekei igénybe vehetik.

4. Részvénytársasági alapon a nyereszkesedési és jövedelmeztetési elv teljes kizárásával takarékpénztár létesítését veszi célba, mely a tisztviselőknek személyi megbízhatóságára alapított kölcsönök nyújtásával fog foglalkozni.

5. Az összes üresedésben levő állami állásokat nyilvántartja, a magán hivatalok igazgatóit és főnökeit pedig felkéri, hogy intézeteikben betöltendő állásokat a szövetségnek jelentsék be és az állásokat a szövetség által ajánlott tagokkal töltsék be.

6. Nyugdíjpótló egyesületet szervez.

3. §.

Az országos pártpolitika a Szövetség működéséből ki van zárva.

4. §.

A Szövetség állandó helyiséget tart fenn, szakirányú könyvtárt létesít, befolyásával az összes fürdőhelyek igazgatóságától a liga tagjai részére kedvezményt eszközöl ki.

Az összes kedvezményeket a szövetség tagjai szabadon vehetik igénybe, ugyancsak díjtalanul kapják a tagok a szövetség által kiadott lapot, mely a tisztviselői kart érdeklő minden kérdést tárgyalni fogja, különös tekintettel a külföldi jogállapotokra.

5. §.

A Szövetség jövedelmét képezik a tagsági díjak és az esetleges segélyek, adományok.

6. §.

A tagság, valamint a tagsági jogosítvány egyféle. A Szövetségnek tagja lehet minden fedhetetlen előéletű magyar honos, aki az államnak, törvényhatóságoknak, városoknak, községeknek, egyesületeknek, uradalmaknak és magánvállalatoknak, cégeknek, nemkülönben valamely bevett egyháznak szolgálatában áll és a választmány által a tagok közé felvétetik. Tagja lehet továbbá a Szövetségnek az, akinek érdeke az egyetemes tisztviselői kar érdekével azonos és akit a választmány a tagok közé felvesz.

7. §.

A tagok tagsági díja évi 4 — négy — korona, mely félévi részletekben is fizethető. A szövetség megalakulása után egy éven túl belépő tagok két korona felvételi díjat is tartoznak fizetni.

8. §.

Aki a Szövetségnek tagja akar lenni, sajátkezüleg aláírt nyilatkozatot köteles a titkári hivatalhoz benyújtani. E nyilatkozat a Szövetség helyiségeiben legalább 14 napon át kifüggesztendő, azonkívül a Szövetség hivatalos lapjában közzéteendő. Minden tag jogosítva van a jelentkező ellen a választmányhoz címezve a titkári hivatalnál kifogásokat beadni. A titkár a tagul belépni óhajtó nyilatkozatát az esetleges kifogásokkal együtt a választmány elé terjeszti, mely zárt ülésben, titkos szavazással dönt. A választmánynak a tagfelvétel ügyében hozott bármely irányu határozatát 10 választmányi tag az igazgatósági választmányhoz meglebbezheti. Az ajánlott felvételének megtagadása esetében pedig az ajánló tagok bármelyike és a visszautasított is bir felebbezési joggal. A választmányi tagok által beadott felebbezés halasztó hatálylyal bir. Az igazgatósági választmány a jogszerűleg meglebbezett felvételi kérdésekben minden vita kizárásával egyszerü szavazással dönt.

9. §.

A belépő tagnak kötelezettsége két évre terjed. Aki ez időnek leteltével a Szövetségből ki akar lépni, tartozik ezt a szándékát legalább három hónappal a két évnél letelte előtt a választmánynak írásban bejelenteni, különben tagsági kötelezettsége még egy évig fennáll. A későbbi időben való kilépés is csak három hónapi felmondás után lehetséges.

A tagsági díjnak fizetésével hátralékos tagokat a pénztáros és ellenőr közös jelentése alapján a választmány a tagsági díjnak megfizetésére szólítja fel. Aki kétszeri írásbeli felszólítás daczára sem fizeti meg tagdíját, azt a választmány — a Szövetség jogainak fentartása mellett — a tagok sorából töröltheti. A választmány ebbeli határozatát egyszerü szavazattöbbséggel végérvényesen hozza és egyben utasítja az ügyészt, hogy a kizárás napjáig esedékessé vált díjakat bírói úton hajtsa be.

Az ilykép kizárt tag újból csak a választmány egyhangu határozata alapján vehető fel a tagok közé.

A tagdíjjal hátralékos tag a Szövetség által nyújtott kedvezményeket addig, míg hátralékját ki nem fizette, nem használhatja.

10. §.

Aki a Szövetség helyiségeiben, vagy a társadalmi életben szavai vagy tettei által a Szövetség célját, érdekeit, tekintélyét sérti vagy csorbitja, az a Szövetségből kizárandó.

A kizárási indítványt az elnökség bármelyik tagja, legalább 10 választmányi tag, vagy legalább 100 rendes tag teheti meg. A kizárási indítvány az érdekelt félnek nyilatkozás céljából kiadandó és csak e nyilatkozás után, de ha egy hónap alatt az be nem érkezik, a nélkül is dönt a felett a választmány.

A választmánynak zárt ülésben titkos szavazás útján hozott ezt a határozatát az elnökségnek

bármelyik tagja, az indítványt tevőknek legalább fele, az igazgatósági választmányhoz meglebbezheti, mely a választmány határozata felett minden vita kizárásával egyszerü szavazással dönt.

11. §.

A Szövetség által létesítendő internátusok és üdülő házak szervezetét külön szabályzat állapítja meg.

E szabályzat kidolgozására az alakuló közgyűlés egy 8 és egy 5 tagu bizottságot küld ki, mely magát 11—11 tagra kiegészítvén, az igazgatósági választmányhoz javaslatot tartozik benyújtani. E javaslat az igazgatósági választmány észrevételeivel, esetleg külön véleményével együtt az e célból összehívandó rendkívüli közgyűlés elé terjesztetik, mely az Országos Tisztviselő-Szövetség által létesített internátusok és üdülőházak szabályzata czim alatt véglegesen megállapítja a létesítendő internátusok és üdülőházak szervezetét és azt jóváhagyás végett a m. kir. belügyminiszterhez felterjeszti.

Az internátusok és üdülőházak költségeihez a Szövetség tagjai kötelezőleg igénybe nem vehetők.

12. §.

A Takarékpénztár.

A Szövetség által szervezendő takarékpénztár szabályzatát hasonlóképen az alakuló közgyűlés által e célra külön kiküldött és magát 15 taguvá kiegészítő 11 tagu bizottság állapítja meg.

Irányadó elvül a következők szolgálnak:

a) A takarékpénztár a Szövetséggel szervi összeköttetésbe nem hozható, a nyereszkeskedési szándék és a jövedelmezőségi elv teljes kizárásával, részvénytársasági alapon szervezendő.

b) Sem a Szövetségnek tagjai, sem a hitelt keresők részvények jegyzésére nem kötelezhetők, a takarékpénztár a megszavazott hitelt levonás nélkül folyósítandja.

c) A részvények névértéke és ennek befizetési módozata ugy állapítandó meg, hogy a legszerényebb fizetésü tisztviselőnek is módjában álljon egy részvényt jegyezni.

d) A takarékpénztár a tisztviselőknek főleg személyi megbízhatóságukra alapított kölcsönöket nyújtson és a költséges életbiztosítást ok nélkül ne követelje.

e) A takarékpénztár feleslege csak a kamatláb leszállítására és a kezesek mellőzhetőse végett létesítendő veszteségi alapra fordítható.

f) A takarékpénztár lehetőleg más intézettől függetlenül, önálló szervezettel létesítendő. Ideiglenesen más takarékpénztárral kapcsolatban is létesíthető azonban, ha a takarékpénztári működés így előbb volna megkezdhető.

13. §.

A tagok jogai.

Minden tag jogosítva van:

a) A tisztviselői kart érdeklő ügyekben a választmánynál indítványt tenni, panaszt emelni,

közérdekű vonatkozásu magánügyeiben a Szövetség erkölcsi támogatását igénybe venni, amennyiben pedig tisztviselői minőségében szenvedne sérelmet, a Szövetség ügyészét díjtalanul igénybe veheti.

b) A Szövetség által szervezendő állásközvetítő irodát díjtalanul igénybe veheti.

c) A Szövetség által létesítendő internátusokat, üdülő házakat, takarékpénztárt, az ezekre vonatkozó külön ügyrend értelmében igénybe venni. Ez ügyrend azonban a Szövetség tagjait részvények jegyzésére, avagy valamely hozzájárulási átalány fizetésére nem kötelezheti.

d) Minden tag új tagokat ajánlhat, a közgyűléseken az ügyrend betartása mellett indítványozó, szavazó, cselekvő- és választó-joggal bir, a választmányi határozatok ellen az alapszabályban felsorolt esetekben és módon a közgyűléshez felebbezéssel élhet.

e) A Szövetség hivatalos közlönyét díjtalanul kapja.

14. §.

A Szövetség vezetése.

A Szövetség ügyeit, amennyiben azokat az alapszabályok a közgyűlés hatáskörébe nem utalják, az elnökség, az igazgatósági választmány, a nagyválasztmány és tisztikar vezetik, akik intézkedéseikért ugy erkölcsileg, mint anyagilag a közgyűlésnek egyetemlegesen felelősek.

15. §.

Az elnökség áll 11 elnökből, 11 alelnökből és a főtitkárból, akik közül 8 elnököt, 9 alelnököt és a főtitkárt, a rendes közgyűlés (első ízben az alakuló gyűlés), 3 elnököt és 2 alelnököt pedig az igazgatósági választmány választ három évre olykép, hogy az elnökségben lehetőleg minden tisztviselői osztály képviselve legyen.

16. §.

Az igazgatósági választmány áll 90 rendes és 30 póttagból, akiknek felét a közgyűlés, első ízben az alakuló közgyűlés, másik felét a nagy választmány választja. Az elnökségnek és a tisztikarnak tagjai egyszersmind az igazgatósági választmányak is tagja. Elnöke az elnökségnek egyik tagja, esetleg a főtitkár.

17. §.

Az igazgatósági választmányt ülésre rendszerint az elnökségnek valamelyik tagja a főtitkárral együtt hívja össze minden hónap első felében, szükség esetében azonban a választmány többször és egyedül a főtitkár által is összehívható. Az igazgatósági választmány 20 tagjának kivánságára bármikor rendkívüli ülés hívandó össze. A rendkívüli választmányi ülésben csak az a tárgy kerülhet döntés alá, mely miatt az ülés összehívott.

Az igazgatósági választmány határozatképes, ha legalább 10 választmányi tag van jelen. Ha ennyi tag meg nem jelent volna, új választmányi ülés hívandó össze, mely a meghiusult ülés napi-

rendjére kitűzött tárgyak felett a jelenlevők számára való tekintet nélkül határoz.

18. §.

Az igazgatósági választmány hatáskörébe, illetőleg munkakörébe különösen a következő teendők tartoznak:

a) A tisztviselőket érdeklő kérdéseknek állandóan napirenden tartása, a szolidáris együttérzés és működés biztosítása és mindama intézkedések megtétele, melyek az egyetemes tisztviselői kar érdekét előmozdítani alkalmasak.

b) A tagok részéről benyújtott indítványok, valamint a nagy választmány által előterjesztett panaszok tárgyalása, ezek feletti határozathozatal.

c) A szövetség hivatalos lapjának szerkesztése feletti felügyelet gyakorlása.

d) A tagok felvétele és kizárása tárgyában hozott választmányi határozatok ellen beadott felebbezések elbirálása.

e) A közgyűlések elé terjesztendő évi költségvetési javaslatnak és zárszámadásnak, valamint a pénztáros és ellenőr által minden évben elkészítendő vagyonleltárnak felülbirálása.

f) Az évi költségvetés keretén belül a havi költségvetésnek megállapítása, valamint 1000 koronáig terjedő rendkívüli szükségletnek kiutalása.

g) Szerződések kötése vagy felbontása és általában minden olyan rendelkezés, melyeket az alapszabályok a közgyűlésnek fenn nem tartottak.

h) A főtitkár kérelmére a szükséghez képest segédhivatalnokokat alkalmaz és megállapítja ezeknek fizetését.

i) Ugyancsak megállapítja azokat a költségeket, melyek a Szövetség megalakultáig felmerültek és melyeket az ideiglenes választmány megállapított.

k) Megállapítja saját és a nagy választmány ügyrendjét, melyek azonban az első rendes közgyűlés elé terjesztendő jóváhagyás végett. A közgyűlésen jóváhagyott ügyrend csakis a közgyűlés által változtatható meg. Ez ügyrendbe felveendő az, hogy a tagfelvételhez a határozatképes, illetve erre jogosult választmánynak egyszerezű szavazattöbbsége, valamely tag kizárásához ellenben az egész választmány $\frac{2}{3}$ -ad részének jelenléte és a beadott szavazatok $\frac{2}{3}$ -ad többsége szükséges. Felveendő az ügyrendbe az is, hogy azt a Budapesten lakó választmányi tagot, aki egymásután következő három rendes választmányi ülésről igazolás nélkül elmarad, azt a választmány állásáról lemondottnak tekintheti s helyette a legtöbb szavazatot nyert következő póttagot hívhatja be.

Megfelelő intézkedés teendő az ügyrendben a tekintetben is, hogy a vidéken lakó választmányi tagoknak az ülés tárgysorozata kimerítő részletességgel küldessék meg s hogy e vidéken lakó választmányi tagok megfelelő formák betartása mellett közvetve, vagy levélileg is élhessenek szavazati jogukkal.

(Vége következik.)

Értesítők.

A Debreczeni Ref. Főiskola Akadémiai Tanszakainak Évkönyve az 1906—1907. iskolai évről. Közzéteszi Haendel Vilmos dr., akadémiai igazgató. A megszokott gazdag tartalommal és diszes köntösben jelent meg a debreczeni akadémia értesítője. Az első lapokon találjuk dr. Haendel Vilmos rektori székfoglaló értekezése „Államkapcsolatok és parlamenti kormány” címen. A nagy tudásra és fényes jogi ismeretekre valló munka méltán érdekelheti a jogászokat. Második helyen olvastuk nagy élvezettel Tóth Károly dr., jogtanár székfoglaló értekezését. „A magánjogi jogvédelem a kereskedelmi jogban”. Majd az adatok következnek az 1906—7. év történetéhez. A főiskola alkotó részei, kormányzása, valamint az akadémiai tanszakok tanrendje, a vizsgálati bizottságok, gyűjtemények, intézetek gondviselői, főiskolai rendes- és segédhivatalnokok, alapítványok, a pályázatok eredménye, a pályatételek, a hallgatók névsora után becses statisztikai adatokat találunk a tanuló ifjuságról, ifjusági egyletek életéből, a könyvtárak szaporodásáról és a jutalmazott tanulókról. A tápintézet az elmúlt iskolai évben is áldásosan működött. Az egészségügyi viszonyokról Trocsányi Béla dr. akadémiai orvos-tanár számol be; végül az igazgató tájékoztatót közöl az 1907—8. iskolai évre. Az akadémiai hallgatók legmagasabb száma 371, legalacsonyabb száma 333 volt az elmúlt iskolai évben. A tápintézetben 37 hallgató teljesen ingyenes ellátást kapott, míg 68-an 60 kor., 116 100 kor. és 115-en 180 korona évi ellátási díjat fizettek.

A debreczeni ref. főgimnázium értesítője az 1906—1907-ik iskolai évről. Közli: Karai Sándor igazgató. A debreczeni református főgimnázium 1906—1907. évi értesítőjében Csűrös Ferenc dr., főiskolánk nagy tudású tanára nagyobb szabású tanulmányt ír A debreczeni Fűvészkönyv és írói címen. A fentartó és kormányzó testület, a tanárkar, a tananyag és tankönyvek, az írásbeli dolgozatok tárgyai, a tanárok irodalmi és más szakszerű működése, a gyűjtemények szaporodása, az iskolai jótétemények, az ifjusági egyesületek, a tanulók névsora és osztályozása, a statisztikai adatok, az intézet múlt évi történeti adatai, a jövő évről szóló tájékoztató, a tápintézet és a jövő évben használandó tankönyvekről szól az egyes fejezetekben az értesítő. Az 1906-ik tanuló évből felvette összesen 631 nyilvános- és 21 magántanulót, összesen 652. Ebből kimaradt 33, vizsgátlanul maradt 7. Vallásra nézve ref. 542, ág. ev. 26, unitárius 1, róm. kath. 11, gör. kath. 1, izraelita 31; helybeli volt 372, megyebeli 29, más megyebeli 211. Az előmenetelt tekintve, általános jeles osztályzatot kapott 70 tanuló; általános jó osztályzatot 164; általános elégséges osztályzatot 274; egy tantárgyból bukott 30; két tantárgyból 45; több tantárgyból 29: összesen 104. Magaviseletre nézve 522 jó és 69 szabályszerű osztályzatot nyert. Megjegyezzük itt, hogy a tanári kar nagy irodalmi munkásságot fejtett ki az év folyamán és az intézet Karai Sándor igazgató bölcs vezetése alatt, a taná-

rok lelkiismeretes buzgalma folytán az ország első tanintézetei közé tartozik.

A debreczeni jótékony nőegylet által létesített nőipariskola értesítője az 1906—1907. tanévről. Szerkesztette: Kubek Erzsébet igazgató. A debreczeni jótékony nőegylet által létesített nőipariskola hézagpótló intézmény városunkban. Évről-évre emelkedik és ma már az ország első mintaintézete. Az év folyamán az intézetbe beiratkozott 73 növendék és pedig a himző-osztályba 27 rendes és 9 rendkívüli, a fehérvarró-osztályba 16 rendes és 7 rendkívüli, a ruhavarró-osztályba 30 rendes és 16 rendkívüli növendék. A jövő évi beiratást szeptember 2-án kezdik meg. A beiratkozni akarók szülőikkel vagy gyámjukkal jelenjenek meg és mutassák be iskolai bizonyítványukat. Tanítási díj elengedésben csak jó előmenetelű növendékek részesülnek az esetben, ha szegénységüket hatósági bizonyítvánnyal igazolják.

Hirek.

— **Személyi hir.** Körner Adolf tanácsnoknak letelvén szabadságideje, ügyosztályának vezetését átvette.

— **Szabadságon.** Vargha Elemér dr., polgármesteri titkár, aljegyző, a héten kezdte meg 30 napra terjedő szabadságidejét.

— **Választás.** Fráter Józsefet, a házipénztár nem régen megválasztott ellenőré, ki rövid városi szolgálata alatt mindnyájunk becsülését bírta, az István-gőzmalom buzabevásárlónak választotta. Az ekként megüresedett állásra legközelebb kiírják a pályázatot.

— **A munka jutalma.** Rácz Lajos dr., a debreczeni kereskedelmi- és iparkamara fogalmazója, értékes könyvet írt Az Ipari békéről. A kereskedelmi miniszter a nagy tudással megírt munkából, tárcája terhére, száz példányt rendelt meg.

— **Előléptetés.** Ó Felsége Lovag Leidl Emil főállatorvost a VIII. fizetési osztályba nevezte ki. A megérdemelt előléptetéshez őszinte érzéssel gratulálunk.

— **A villamos telep** építése serényen halad előre. Az utcai oszlopok felállítását is megkezdték. A villamos telep üzeme valószínűleg 1908 március havában indul meg.

— **A Nagyerdő bajai.** Panaszos levelet kaptunk egyik olvasónktól. A levél elmondja, hogy a Nagyerdő elhanyagolt állapotban van, a park poros, esténként még a helyi vasut állomása mellett levő lámpa síncs meggyújtva és a váróbodé alatt lobogó szabad láng is csak addig ég, míg az esti 10 órás vonat elmegy. A levélben sok igaz dolog van megírva; magunk is látjuk, hogy a park poros, aminek oka az, hogy nincsenek az utak szemcsés kavicsokkal behintve. A fürdőház és villák közötti főut a kis trafik körül valóságos portenger, melyben tengődik az a sok dudva és vadfű, amely nem nevezhető a legjobb akarattal sem disznóvénynek. Az is igaz, hogy az állomás mellett levő lámpa éghetne a sámsoni vonat visszaérkeztéig, mert köztudomás szerint a lámpa arra való, hogy égjen, ha már fel van állítva.

Bizony-bizony a belső park virágjai is nagyon gyarlók és egyáltalában nem válnak díszére a városi kertésznek. Pedig az idén még nincs is olyan rekkenő hőség, mint más esztendőben. Hallottuk ugyan, hogy a park fentartására kevés összeg van előirányozva. Ha ez így van, akkor a költségvetés tárgyalásánál jó volna, ha az erdőmester rámutatna arra, hogy csekély költséggel parkot fentartani nem lehet. Aki például látta a szegedi és kassai parkokat, az bizonyára nem fog kedvezően nyilatkozni a mi Nagyerdőnk parkjáról.

— **Helyettesítés.** Kovács József polgármester, dr. Vargha Elemér polgármesteri titkár helyettesítésére Tóth Emil dr. aljegyzőt rendelte be.

— **Városi ingatlan eladása.** A város az ispotályi lapon fekvő hat házhely telkét árverés útján eladja. A tanács tegnap elhatározta, hogy az árverést, négyszögölenként 16 korona kikiáltási ár mellett, szeptember 12-én tartja meg.

— **A Petőfi dalos-egylet ünnepe.** A Petőfi dalos-egylet augusztus hó 2-án, a debreczeni csata évfordulóján, délután a főiskolai Petőfi-szobornál énekel, este pedig a nagyerdei Dobos pavillonban estét tart. Mint más években, úgy az idén is bizonyára sokan fognak részt venni úgy a délutáni kegyeletes ünnepélyen, mint este a mulatságon.

— **A muzeumi bizottság ülése.** A muzeumi bizottság 1907. év július hó 27-én, szombaton d. u. 5 órakor, Hatvan-utca 23. sz. házban, a Csokonai-kör termében ülést tart. Tárgy: A városi költség-előirányzatba leendő beillesztés végett a muzeum 1908. évi költségvetése s folyó ügyek.

— **Megfelebbezett közgyűlési határozatok.** A törvényhatósági bizottsági közgyűlés elhatározta a Baik-Szilágyi-féle 10 hold föld eladását. Ezen közgyűlési határozatot Márk Endre bizottsági tag megfélebbezte, míg a bizottsági közgyűlés egy másik határozatát, mellyel a Szedlák és Vámos cégnek a szállított ruhák után drágasági pótlékot szavazott meg, Bakóczy János felebbezte meg. Megvalljuk, hogy ez utóbbi felebbezés okát nem tudjuk belátni, nem is egyéb az, mint pusztá akadékoskodás, mivel a nevezett cég jogos óhaját a közgyűlés méltán teljesítette.

— **Az 1707-iki drágaság.** Való igaz, hogy most drága világot élünk, bár megnyugtathat bennünket az, hogy kerek 200 esztendővel ezelőtt sem volt jobb világ Debreczenben. A városi tanács jegyzőkönyvében ugyanis a következő feljegyzést találjuk: *Drágaság.* Egy fejr kenyér 3 frt, egy köből buza 20 frt, egy köből árpa 6 frt, közönséges kenyér 2 frt 10 dénár, egy itce bor 1 frt 20 dénár, egy itce vaj 2 frt 70 dénár; egy őz 7 frt, egy itce háj 1 frt 50 dénár, egy font hal 36 dénár, egy itce méz 1 frt 80 dénár, egy gyenge bárány 3 frt 60 dénár, egy tyuk 90 dénár, nyirviznek csebre 3 frt 60 dénár; napszámot kaszásnak egy napra 6 libertás, gyűjtőnek 4 libertás. Ha valaki többet ad, vagy fejr pénzzel fizet, concivilásának amissiójával és 200 frt birságiumot fizet.

Szerkesztői üzenetek.

Spektor. Elolvastuk a beküldött cikkelyt és mivel bírálatot méltóztatott kérni, a következőket feleljük: Nem tudjuk elhinni, hogy a Hortobágy hasznosításának a jelzett módon való keresztülvitelével az állattenyésztés tönkre menne. Ellenkezőleg áll a dolog és ezt már nem egy alkalommal bebizonyítottuk számokkal és a szakértők nyilatkozatainak bemutatásával. Ami pedig a tulajdonjog kérdést illeti, az már

tisztázva van. Állam nem lehet az államban. Ami végül azon aggodalmát illeti, hogy a Hortobágy hasznosítása elmérgesíti a kedélyeket, pusztán egyéni vélemény, de ha még is úgy volna, csak sajnálkozni lehetne e felett, mert be nem látni azt, hogy a mostani hortobágyi gazdálkodási és legeltetési rendszer meg nem állhat — valóban csodálatos dolog. Egyébiránt, ha megméltóztatik engedni a cikkely megrövidítését, az esetben, habár merőben ellenkezik is a mi felfogásunkkal, helyt adunk annak.

Részvényes. A közgyűlés elhatározta az illető föld eladását; igazán csodáljuk az Ön e felett való méltatlankodását, mert, mint a közgyűlési jegyzőkönyvből olvassuk, Ön is megszavazta az eladást.

Főlevéltáros. Szívesen hozzájárulok a mozgalomhoz, vezetőszerepet azonban nem vállalhatok, részben hivatalos, részben magán elfoglaltságom miatt. Ha kell tollal, ha szükséges személyes megjelenéssel is védelmezem a ti álláspontotokat. Valamit csakugyan tenni kell, a siker azonban csak akkor lesz biztos, ha együvé tartunk. A másik dologra nézve nem lehetek veled egy nézetben, mert a szeparatiztikus törekvéseknek sohasem voltam barátja. Levélben többet.

F. S. Helyben. Alkalom adtán mint becses adatot felhasználom a forrás megjelölésével: Bizonyára sokan lesznek, akik a cikkelyből okulni fognak.

G. S. Szoboszló. Az illető urat nem ismerjük, de ha ismernék is, információt felőle nem adhatnánk, mert egyesek magánéletének kinyomozásával nem foglalkozunk. Egyébként úgy mondják, hogy az illető vagyonos ember.

223/1907. vrs. sz.

Pályázati hirdetmény.

Debreczen szab. kir. város törvényhatóságánál egy rendőrfőkapitánysági iktatói állás jött üresedésbe, mely állás Debreczen sz. kir. városnak az alábbi határidő lejárta után tartandó legközelebbi bizottsági rendes közgyűlésen választás útján fog betöltetni.

Ezen állás évi 1500 korona fizetés és 500 korona lakbérből álló javadalmazással van egybekötve.

Felhívom mindazokat, akik ezen állást elnyerni óhajtják s a törvényben előirt minősítést kimutatni képesek, hogy okmányaikkal felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám, mint a kijelölt választmány elnökéhez, f. évi augusztus hó 21. napjának dultán 5 órájáig annyival is inkább benyujtsák, mert a későbbben érkező pályázati kérvények figyelembe vételét nem fognak.

Ez alkalommal a választás folytán esetleg üresedésbe jövő állásokra is pályázat nyitattik.

Debreczen, 1907 július hó 17.

Weszprémy Zoltán,
főispán.

9578. és 10,694. sz.
1907.

Pályázati hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város Tanácsa a koronázási emlékűnnap alkalmával létesített alapítvány művészi célra szánt 600 koronás ösztöndíjára az 1907—8. évre nyilvános pályázatot hirdet s felhívja mindazon, elsősorban debreczeni illetőségű, szegényebb sorsú egyéneket, kik a művészet bármelyik ágában szerzett ismereteiket, tanulmányaikat közép vagy felsőbb szakiskolákban továbbfejleszteni óhajtják, hogy ezen ösztöndíj elnyerése iránti kérvényüket okmányokkal s esetleg már kész műveikkel kellőleg felszerelve a polgármesteri titkári hivatalba f. évi aug. hó 10-ik napjának d. e. 12 órájáig annál is inkább adják be, mert a később érkező kérvények tekintetbe vételét nem fognak.

Debreczen, 1907. július 15.

A városi Tanács.